

[Straßburg], 30. Januar 1548

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 146r-v.
Steinmann Nr. 647.

Domino Ioanni Oporino amico suo carissimo. Basel.

S. D. Vtinam, Mi D. Oporine, ista conditio (quam tamen tua commendatione mihi offeri gaudeo) vel maturius indicata esset, vel ego tardius isthinc discessissem. Coràm enim πάσας τὰς περιστάσεις accuratius peruestigare licuisset. Nunc, quum ea, in quibus ego plurimum situm esse puto, pleraque sint ἀδιόριστα, difficilis mihi est (vt ipse facile intelligis) deliberatio. Quamuis enim omnis paedagogia et laboriosa sit, et ego perpetuis meis laboribus, qui me in ipso iuuentutis limine penè confaecerunt, iam tandem certam aliquam sedem, et vel ocium vel negocium ingenio et doctrina mea dignius, deberi putem: tamen neque ita superbus sum, vt hoc statu rerum mearum, mediocrem fortunam aspernari velim, neque rursus tam abieco animo, vt quamlibet spem ostentatam, cuius me breui pigere et paenitere possit, subito arripiendam putem. Sic autem habeto. Ego primum nemini meam operam vltra annum spacium (quo tempore et ego a dominis cognosci et eos vicissim cognoscere possem) decreui. Cur enim ob incertas et non longinqui temporis et multis molestijs permixtas commoditates, fortunae melioris occasionem ipse mihi, αὐθαίρετῷ δουλείᾳ, praeciderem? et sunt boni quidam et docti viri, qui mea causa strenue laborant, et iamdudum aliquid perfaecissent, opinor, nisi tumultibus horum temporum, qui studijs inimici sunt, impedirentur. Deinde coniugandi et declinandi molestias, et necessarias puerilis institutionis nugas, quibus per multos annos bonum tempus male perissem mihi doleo, sic odi et auersor, vt videar mihi libentius fossurus aut araturus. Ad haec docendi laborem singulis diebus vltra ternas horas, haud facile sustineret mea imbecillitas, et instituta ratio studiorum. Nullas denique seruiles operas et ministeria (quum ego hactenus ministros habere consueuerim) a me requiri et postulari aequo animo ferrem. Quòd si et tractabilia essent puerorum ingenia, et grammaticae rudimenta superassent, nec priuatam institutionem singuli exigerent, et ego neque promissione diuturni temporis, neque immodicis laboribus, neque ministerijs, quae hominem liberaliter natum et educatum dedecent, grauarer: haud recusarem, quo tempore velletis, cum supellectile mea (dominorum tamen sumptibus) ad vos proficisci, et tūm regendis puerorum moribus, tum ingenijs eorum erudiendis, tum commodis omnibus consulendo, eam fidem et diligentiam praestarem, quae bono viro et paeceptore digna essem. Habes omnem, Mi Oporine, animi mei sententiam. Nunc vestrum erit (neque vero de fide tua et erga me voluntate dubito) significare, vtrum mihi Basilea petenda, an vero diutius hic alia conditio sit expectanda. D. doctori Sebaldo, humanissimo viro, et de me optime subinde merenti, qui pro misso libro magnas tibi gratias agit, pergratum facturus es, si eius hospitio vti non dignaberis. Robertum Stephanum (nuper enim huc ad filium suum literas dedit) adhuc viuere et valere gaudeo. Isocratis epistolas breui ad te mittam, vt opus et integrum sit et meum, non quod meam conuersionem aliorum interpretationibus multò splendidioribus vel aequem vel paeferam. Debebunt tamen (vt spero) studiosi, etiam diligentiae nostrae aliquam gratiam. Vale cum omnib[us] tuis, et D. Sebastiano et Francisco salutem ex me dicito. iiiij Cal[endas] Febr[uarij] Anno 48.

Hiero[nymus] Wolfius T[uus].